

INGEZONDEN.

VREEMDE LICHAMEN IN URETHRA EN BLAAS.

Naar aanleiding van de mededeeling van collega HERMANS onder bovengenoemden titel in het nummer van 20 November l.l. is het misschien niet ondienstig aan een geval te herinneren, dat zich omstreeks 1895 voordeed op de polikliniek van Calvariënberg te Maastricht. Daar vertoonde zich een boerenknecht, die mededeelde, dat hij last had bij het wateren en zich geregeld met een stroohalm of stoppel katheteriseerde. Eens op het veld zijnde bracht hij weder zijn eigen „gepatenteerden” katheter in, toen deze bij het orificium urethrae afknapte. Hij bedacht zich geen oogenblik, trok zijn zakmes, en kniefde tot op $\frac{1}{3}$ van de lengte zijn penis. Hij kon ondanks de hevige bloeding zijn stroohalm grijpen en verwijderen, bond zijn zakdoek stevig om het verminkte lid en deed verder zijn werk.

Toen hij zich na geruimen tijd voor het eerst op de polikliniek vertoonde, omdat hij nog steeds klachten had over moeilijke urineloozing, bleek inderdaad zijn penis voor $\frac{1}{3}$ deel gekliefd te zijn tot in de pisbuis langs de raphe. De wondvlakten waren prachtig genezen. Bij nader onderzoek bleek de man lijdende te zijn aan blaassteen, die dan ook bij de operatie gevonden werd. Ik kan mij niet herinneren, of een plantendeel de kern vormde van den steen. Vermoedelijk wel niet, aangezien de klachten over de urineloozing reeds bestonden, vóórdat deze autochirurg het geneeskundig instrumentarium verrijkte met zijn „eigen” katheter.

's-Gravenhage, 24 November 1926.

J. G. MILO.

EEN EIGENAARDIGE VONDST BIJ INWENDIG ONDERZOEK.

Naar aanleiding van mijn casuïstische mededeeling in dit *Tijdschrift* van 20 dezer, schrijft F. C. VAN TONGEREN mij, dat hij een dergelijk geval beschreven heeft in dit *Tijdschrift* 1923, II, no. 3.

Ter aanvulling kan nog dienen, dat prof. VAN DER HOEVEN in zijn leerboek uitdrukkelijk wijst op den hinder, dien de gevulde blaas bij de indaling van het voorliggend deel geven kan.

Oss, 27 November 1926.

CORN. A. VERBEEK.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

BERLIJN. — **Memento!** De *Berl. Aezzte. Corresp.* van 30 October geeft het onderstaande lijstje ten beste voor de jonge collega's, die meestal zeer onverschillig staan tegenover het denkbeeld eener verplichte verzekering voor de artsen. Van de onderling verzekerde Beiersche Artsen zijn in den tijd van bijna 14 maanden 81 gestorven, en hiervan de grootste helft vóór het 56ste jaar: van 27—40 jaren 19, van 41—50 jaren 13, van 51—55 jaren 13, te zamen 45. Van 56—60 jaren zijn er 17 gestorven, van 61—70 jaren 13 en van meer dan 70 jaren 6. „De dood, die spaart noch zoete jeugd, noch gemelijken ouderdom” — dat wist VONDEL reeds.

— **Zilveren feest van het voortgezet geneeskundig onderwijs.** Den 13den November is in de groote gehoorzaal van het Kaiserin-Friedrich-haus te Berlijn het 25-jarig bestaan der centrale commissie voor het voortgezet geneeskundig onderwijs in Pruisen gevierd. De voorzitter, prof. KÖRTE hield de feestrede. Thans worden in 75 plaatsen in Duitschland (34 in Pruisen) artsen-cursussen gehouden, die door 8000 artsen worden bezocht. Namens het ministerie voor „Volkswohlfahrt” ontving de commissie een feestgave van 10000 mark (*Münch. med. Wochenschr.*).